

Θαύματα του Αγίου Μηνά

/ [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

Image not found or type unknown

1. Ένας χριστιανός από την Κωνσταντινούπολη, πηγαίνοντας στην πανήγυρι του Αγίου Μηνά, διανυκτέρευσε σε κάποιο ξενοδοχείο. Ο ξενοδόχος, γνωρίζοντας ότι ο ξένος είχε χρήματα, σηκώθηκε τα μεσάνυκτα και τον σκότωσε. Αφού κομμάτιασε το σώμα του το έβαλε μέσα σε ένα σακκούλι και το κρέμωσε μέχρι να ξημερώσει. Ενώ λοιπόν ο φονιάς αγωνιούσε και σκεφτόταν πως, που και πότε θα κρύψει τα μέλη του πτώματος, για να μη τον αντιληφθούν, εμφανίζεται σ' αυτόν ο Άγιος Μηνάς, έφιππος ως στρατιώτης, και τον ρωτούσε, που βρίσκεται ο ξένος που έμενε στο ξενοδοχείο του. Ο φονιάς βεβαιώνει ότι δεν γνωρίζει τίποτε. Τότε ο Άγιος, αφού κατέβηκε από το άλογό του, προχώρησε στο εσωτερικό του σπιτιού και αφού βρήκε το σακκούλι, το ξεκρέμωσε και βλέποντας τον φονιά με φοβερό και άγριο βλέμμα του λέει· «Ποιός είναι αυτός;» Ο φονιάς, από το φόβο και την ταραχή του έχασε τη φωνή του και έπεσε κατακίτρινος στα πόδια του Αγίου. Ο δε

Άγιος αφού συνάρμωσε όλα τα μέλη του πτώματος, προσευχήθηκε, ανάστησε τον νεκρό και είπε σ' αυτόν: «Δόξασε τον Θεό».

Ο νεκρός, σαν να ξύπνησε από τον ύπνο και αφού σκέφτηκε τα όσα έπαθε από τον ξενοδόχο και πως ήρθε πάλι στη ζωή, δόξασε τον Θεό και ευχαριστούσε και προσκυνούσε τον στρατιώτη, που τον ανάστησε. Αφού δε ο φονιάς σηκώθηκε από το έδαφος, πήρε ο Άγιος από αυτόν τα χρήματα και τα έδωσε στον άνθρωπο που αναστήθηκε, λέγοντάς του: «Πήγαινε, αδελφέ, στη δουλειά σου». Αφού στράφηκε στο φονιά τον έδειρε όπως του άξιζε. Κατόπιν αφού τον συμβούλευσε, του συγχώρησε το σφάλμα και αφού προσευχήθηκε γι' αυτόν, ανέβηκε στο άλογό του και έγινε άφαντος. Τότε εκείνος κατάλαβε ότι αυτός που εμφανίστηκε ήταν ο Άγιος Μηνάς, στου οποίου την πανήγυρι πήγαινε ο ξένος εκείνος να προσκύνησει.

2. Κάποιος άλλος χριστιανός, πλούσιος, υποσχέθηκε να δωρίσει ένα ασημένιο δίσκο στην Εκκλησία του Αγίου. Πήγε σε κάποιο χρυσοχόο, του είπε να κατασκευάσει δύο δίσκους και να γράψει πάνω στον ένα το όνομα του Αγίου και στον άλλο το δικό του όνομα. Ο τεχνίτης κατασκεύασε τους δυό δίσκους. Επειδή ο δίσκος του Αγίου φαινόταν λαμπρότερος και ωραιότερος, τον κράτησε για τον εαυτόν του, χωρίς να σκεφθεί την επιγραφή την οποία είχε και το όνομα του Αγίου. Ταξιδεύοντας στη θάλασσα, ενώ έτρωγε, του έφερε ο υπηρέτης στο τράπεζι το δίσκο του Αγίου γεμάτο από φαγητά. Ο αναίσθητος εκείνος και ανευλαβής Χριστιανός έτρωγε από τα φαγητά του δίσκου χωρίς κανένα σεβασμό. Αφού τελείωσε το φαγητό, πήρε ο υπηρέτης το δίσκο για να τον πλύνει στη θάλασσα. Ο δίσκος όμως έφυγε από τα χέρια του και έπεσε στο βυθό της θάλασσας. Ο υπηρέτης, τρομαγμένος και φοβισμένος, πάνω στη σύγχυσή του, θέλοντας να κρατήσει το δίσκο έπεσε και αυτός στη θάλασσα. Βλέποντας ο κύριος του αυτό που έγινε και ελεεινολογώντας τον εαυτόν του έλεγε: «Αλλοίμονον σ' εμένα τον άθλιο! Επειδή επιθυμήσα το δίσκο του Αγίου, μαζί με αυτόν έχασα και τον υπηρέτη μου. Αλλά, Κύριε Θεέ μου, σου υπόσχομαι, ότι αν βρω μόνον το σώμα του δούλου μου, θα δώσω στον Μάρτυρά σου Άγιο Μηνά μαζί με τον άλλο δίσκο και την αξία που είχε ο δίσκος του που έπεσε στη θάλασσα».

Όταν βγήκε λοιπόν από το πλοίο κοιτούσε στην ακρογιαλιά, περιμένοντας και ελπίζοντας να δει το νεκρό σώμα του δούλου του. Ενώ δε κοιτούσε προσεχτικά, ω του θαύματος! βλέπει με έκπληξη τον υπηρέτη του ζωντανό, να βγαίνει από τη θάλασσα, κρατώντας στα χέρια του το δίσκο του Αγίου. Με μεγάλη χαρά φωναξε, κηρύττοντας το θαύμα. Οι επιβάτες του πλοίου βγήκαν όλοι έξω και βλέποντας τον δούλο να κρατά στα χερια το δίσκο θαύμαζαν πολύ και δόξαζαν τον Θεό, και τον ρώτησαν, πώς σώθηκε από τη θάλασσα; Ο δε δούλος απάντησε: «Μόλις έπεσα στη θάλασσα, ήλθαν τρεις άνθρωποι πολύ όμορφοι, από τους οποίους ο μεν ένας, ο

μεγαλύτερος κατά την ηλικία, ήταν ντυμένος με στρατιωτική στολή, ο άλλος ήταν νέος και ο τρίτος Διάκονος. Αυτοί λοιπόν οι άνθρωποι με πήραν από το βυθό της θάλασσας και αφού περπάτησαν μαζί μου χθες και σήμερα, ήλθαμε ως εδώ.

Το θαύμα αυτό έγινε γνωστό παντού και εξ αιτίας αυτού μεγαλώνεται μέχρι σήμερα ο Χριστός, που δοξάζει με αυτό τον τρόπο τους Αγίους του. Οι τρεις εκείνοι άνθρωποι, που εμφανίστηκαν τότε και έσωσαν τον υπηρέτη από το βυθό της θάλασσας, ήσαν ο μόνος μεγαλύτερος στην ηλικία ο Άγιος Μηνάς, ο νέος ο Άγιος Βίκτωρ και ο Διάκονος ο Άγιος Βικέντιος, που μαρτύρησαν και αυτοί την ίδια ημερομηνία, δηλαδή ο μόνος Άγιος Βίκτωρ στις 11 Νοεμβρίου του έτους (160), ο Άγιος Βικέντιος στις 11 Νοεμβρίου του έτους (235) και ο Άγιος Μηνάς στις 11 Νοεμβρίου του έτους (296), τιμώνται δε και οι τρεις μαζί με τον Άγιο Μηνά.

3. Κάποτε βρίσκονταν στο Ναό του Αγίου κάποιος χωλός και κάποια γυναίκα άλαλη με άλλους πολλούς ασθενείς περιμένοντας να θεραπευθούν. Περίπου τα μεσάνυκτα, ενώ όλοι οι ασθενείς κοιμόντουσαν, εμφανίζεται ο Άγιος στον χωλό και του λέει: «Τώρα, που είναι ησυχία, πήγαινε και κράτησε το πανωφόρι της άλαλης γυναίκας και θα γιατρευτείς. Όταν ο χωλός έπιασε το πανωφόρι της άλαλης, αμέσως εκείνη ταραχθηκε και φώναξε, κατηγορώντας τάχα τον χωλό. Με αυτόν τον παράξενο τρόπο λύθηκε η γλώσσα της. Ο δε χωλός πάλιν, νοιώθοντας ντροπή από τις φωνές της, σηκώθηκε αμέσως και άρχισε να τρέχει.

Αφού δε και οι δύο κατάλαβαν το ευχάριστο θαύμα που έγινε σ' αυτούς από τον Άγιο, δόξαζαν τον Θεό.